

Αριθ. 9.
Τεύχος Δ.

Τιμή της Συνδρομῆς.
Ἑτσί, Ἑλλάδα Δίσταλα 6
Ἑξαμηνία 3
Τριμηνία 1 πρ
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα ἀπὸ τῶν Προσέκ-
λεσται τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ἅσας τὸν λοιπὸν χρό-
νον, πορὰ τῶν Ἐπιτακτῶν τοῦ Γραμματείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 30 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Αἰγίνης, 30 Ἰαννουαρίου.

Ἀρ. 606. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Πρόγραμμα.

Ἡ Ἀντι-Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπή

Ἐπειδὴ κατ' ἐπιταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ ἀρ. 2,498
ὑπεβλήθη εἰς κρίσιν ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ βρι-
κίου Δ. Κ. οὐβ. κατασχεθέντος παρὰ τῶν Ἑλλήνων κατα-
γωγῶν Σπυρίδωνος Ἀνταίου καὶ Ἀναστασίου Ἀνδριόπου
διοικητῶν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, Ἰ. Ἀνδρεμάχη καὶ
Ἰ. Ὁδυσσεύς, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου 1827
περὶ τὸ Ἀκρωτήριο Βόνον.

Γνωστὸποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος πρὸς ὅσιον ἀνήκει,
ὅτι ἡ δικηγογραφία περὶ τῆς βλάβης ὑποθέσεως εἰς τὸ Δι-
καστήριον ταῦτα δεῖται κλείσει ἐντὸς ἑξήντα ἡμερῶν ἀπὸ
τῆς σήμερον.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος δεῖται δημοσιευθῆ διὰ τῆς
Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλα ἔμειν θέλει
κοινοποιηθῆ διὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
τείας, ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν εἰκοστὴν ἑκτὴν Ἰαννουαρίου 1829.

Λουκάς Ράλλης.

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ἐδουάρδος Μάσσων.

Ὁ γραμματεὺς Ν. Γ. Παγκαλάκης.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν διατριβὴν μου ἐκδοθεῖσαν εἰς τὸν 73 ἀριθμὸν
τῆς Γ. Ἐφημερίδος, ἐφανερώσα τὴν προθυμίαν τῶν Σαμίων,
μὲ τὴν ὁποίαν ὑπεδέχθησαν τὸν ἑκτακτὸν Ἐπίτροπον Κύ-
ριον Ἰωάννην Κωλέτην. Εἰς τὴν παρούσαν σκοπὸν δὲν ἔχω
νὰ παραστήσω τὸ πρὸς τοὺς νόμους τῶν Σαμίων σεβας, τὴν
ὑπεταγὴν εἰς τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς
ἑκτακτοῦ Ἐπιτροπείας, τὴν ἄκραν εὐταξίαν καὶ ησυχίαν
εἰς ὅλην τὴν Σάμον, διότι αὐτὰ εἶναι πασίγνωστα εἰς ὅλους,
ἀλλὰ νὰ πληροφορήσω τὸ κοινὸν ὅτι μετὰ τὴν σύστασιν τῶν
χωρικῶν δημογεροντῶν καὶ ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας κατὰ
τὰς διατάξεις τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐνησχολήθη ἀμέσως ὁ
ἑκτακτος Ἐπίτροπος μετὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογερον-

τίας εἰς ἐξεύρεσιν πόρων διὰ σχολεῖα. Γνωρίζοντες δὲ τὰ
ἄρκετὰ εἰσοδήματα τῶν ἐν Σάμῳ μοναστηρίων, προσεκ-
λεσαν τοὺς ἡγουμένους, προηγουμένους καὶ λοιποὺς, πρὸς
τοὺς ὁποίους παρέστησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῶσιν
ἀλληλοδιδασκτικὰ εἰς Σάμον πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας.
Ἀλλ' οἱ φιλοκαλῶς καὶ φιλόμινους πατέρες προσέφερον μὲ
διαφορὰν τὴν διὰ σύστασιν τῶν ἐν Σάμῳ σχολείων ὅλα τὰ
εἰσοδήματα τῶν μοναστηρίων, ὑποσχόμενοι νὰ τῶσιν αὐτοὶ
εἰς τὸ ἑξῆς μὲ μίαν τὰ βέλτεστά των. Ἀξίεπαυστος τῶντι
ἐξήλος καὶ ἡ προθυμία των! εἶπε νὰ μιμηθῶσι τὴν συνδρο-
μὴν των καὶ ἄλλοι πατέρες τῶν μοναστηρίων! Εὐρεθέντος
δὲ αὐτοῦ τοῦ πόρου, καὶ συστηθείσης γενικῆς ἐπιστάσεως
περὶ τούτου, ἀπεφασίσθη νὰ ἐμδυσιν εἰς ἐνέργειαν διὰ
διατάγματος τοῦ ἑκτακτοῦ τὰ τρία Ἑλληνικά, τὰ ἐν ταῖς
κομοπολίεσι Βαθῆος, Καρλιθασίων, καὶ Μαραδικάμπων
νὰ συστηθῶσι δὲ πρὸς τὸ παρὸν καὶ ὅκτω ἀλληλοδιδασκτικὰ
εἰς Βαθὺ, Μιτυληνούς, Χώραν, Παγώνδαν, Πύργον, Μα-
ραδικάμπων, Καρλιθάσια, καὶ Βουρλιώτας.

Οἱ Σάμιοι κατὰ τὴν ὀκταετῇ ἀγῶνα, μολοντοὶ ἐπαπει-
λοῦντο ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ εἶχον ἀντικείμενον τῆς προσο-
χῆς των τὸν πόλεμον, δὲν ἔλειψαν μολοντοῦτο νὰ ἔχωσιν
ἐκ διαλειμμάτων εἰς ἐνέργειαν τὰ τρία Ἑλληνικά σχολεῖα,
καὶ ἐν ἀλληλοδιδασκτικόν. Ἡδὴ δὲ ἀφοῦ ἔπαυσεν ὁ Ἄρης,
ἔπρεπε νὰ αὐξηθῶσι καὶ τὰ σχολεῖα, διὰ νὰ φθάσωσι καὶ
οἱ νέοι τῶν Σαμίων εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς μαθήσεως. Χρέος
μου λοιπὸν κρίνω νὰ προσκαλέσω ὡς ἀπὸ μέρους τῆς πατρί-
δος μου ἔλους τοὺς φιλομαεῖς Ἑλληνας καὶ φιλέλληνας
τοὺς ἐκδίδοντας βιβλία ν' ἀφιερώνωσι καὶ εἰς τὰ εἰρημένα
σχολεῖα ὅσα ἐγκρίνουσι διότι στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων
βιβλίων.

Ἐν Σάμῳ, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1828.

Ὁ φίλος σου Χρ. Ματᾶκίδης.

Πρόσκλησις.

Τὸ ἐκ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, φίλοι ὁμογενεῖς,
ὄφελος, ἐγενεὶν ἡδη γινώσκοντες εἰς ὅλους. Ἀπανταχοῦ ἀνέγει-
ρονται σχολεῖα διὰ τὴν νέαν ταύτην μέθοδον, ἀπανταχοῦ
ζητῶνται διδάσκαλοι. Πολλοὶ ἀπὸ διάφορα τῆς Ἑλλάδος
μέρη ἔρχονται ἐδῶ εἰς Σύραν εἰς ἀναζήτησιν ταυντων δι-
δασκάλων· τοῦτο δὲ, διότι ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει φιλογέ-

νέοι αὐτοῦ Γ. Κλεοδούλου ἐδίδασκεν ἐνταῦθα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον ἀμισθὶ καὶ κατὰ χάριν. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ βάσκανος τύχη μᾶς ἀφῆρπασε παρ' αἰκίαν τὸν πολῦτιμον ἐκείνον ἄνδρα, προέκυψεν ἐν ταύτῃ καὶ ἑλλειψὶς διδασκάλων τῆς νέας μεθόδου.

Ὅθεν γνωρίζων καὶ ἐγὼ τὴν μεγίστην ἀνάγκην τοιούτων παραγωγῶν, καὶ ἐπιθυμῶν τὰ μέγιστα νὰ συνδράμω εἰς τὸν ἐρῶν τοῦτον σκοπὸν, συνεισφέρων κατὰ τὰς δυνάμεις μὲν τὸ ἀπαιτούμενον εἰς τὴν φίλην πατρίδα χρέος μου, σπουδῶ ν' ἀναπληρώσω εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων τὴν ἑλλειψιν αὐτῶν, δημοσιεύων καὶ διηρησμένων διὰ τοῦ τύπου ὅτι, ὅσοι ἄνδρες φιλομούσοι ἔχον ἐφεσιν νὰ διδάσῃ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, ἢ μὴ ποῦν νὰ διευθυνθῇ ἐδῶ εἰς Σύραν πρὸς ἐμὲ, τοὺς ὁποίους ὑπόσχομαι νὰ διδάξω μετὰ προθυμίας τὴν ὠφελιμωτάτην ταύτην μέθοδον δωρεάν, ἀπαιτῶν μόνον ἐξ αὐτῶν ἥδη χρηστὰ καὶ τὴν εἰς τὰ καλὰ κλίτιν, τὰ ὅποια καὶ ἡ μέθοδος αὕτη ἐπαγγέλλεται.

Ὅτι δὲ, φίλοι ὁμογενεῖς, ἡ μέθοδος τοῦ Γ. Κλεοδούλου, τὴν ὁποίαν ὑπόσχομαι καὶ ἐγὼ νὰ διδάξω, εἶναι ἡ ἀρμοδιωτέρα εἰς τὴν γλῶσσάν μας, καταπειθεύσιν ἐμὲ καὶ πάντα ἄλλον ὁρθῶς φρονούντα αἰ ἐφεξῆς βαθεῖαι σκέψεις καὶ παρατηρήσεις τῶν σοφῶν τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ἀποσπασμέναι ἀπὸ πρωτότυπον Γαλλικόν, τὰς ὁποίας καθυπαβάλλω ἐν συντόμῳ ὑπὸ ὄψιν σας, χωρὶς νὰ ἐπιφέρω ἐδικά μου ἐκτεταμένα καὶ ἀδύνατα ἐπιχειρήματα.

Παναγιώτης Ζωντανός.

Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς αναφοράς, ἣτις ἐγένετο διὰ συμφωνίας καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Συνελεύσεως τῶν Μεθόδων, τῇ 7 Ἰουλίου 1819.

«Ὅτε ὁ Κύριος Κλεοδούλος ὁ ἐκ Φιλιππουπόλεως, λέγει ὁ Κύριος Λεβεῦς [Lebœuf] ἀπὸ μέρους τῆς συνελεύσεως, σὰς ὑπέδαλε τοὺς πίνακας, τοὺς ὁποίους συνέθεσε μὲ σκοπὸν νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς, τὰ ὅποια ἤθελον συστηθῇ εἰς τὸν τόπον του, ἐδέχθητε μὲν τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτουμένην σκέψιν, προσδιορίζοντες τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν τῶν πινάκων εἰς τὴν ἡμετέραν συνέλευσιν τῶν μεθόδων, καὶ τὴν ἣν ἔχει περὶ τούτων γνώμην ἄλλα τοῦτο ποιήσαντες ἡμελήσατε σὰς ἐνασχολούσε δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ αἰσθημα, ὅτι βλέποντες τὴν Ἑλλάδα μὲ ἐκπληξίν, δανειζομένην παρ' ἡμῶν κατὰ τὸ παρὸν πρὸς καλλωπισμὸν τῆς πολιτευμάτατε καὶ πρωτότυπα, τὴν Ἑλλάδα λέγω αὐτὴν, ἣτις ὑπῆρξε πρὸς τὴν Εὐρώπην ἡ πηγὴ ὅλων τῶν φώτων, ἐδοκιμάσατε ἱερὸν τι κίνημα, ἐναθροισμένοι καὶ ὅτι γίνεσθε εὐεργεταί, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλετε ἀπειροὺς εὐεργεσίας.

«Ὁ Κύριος Κλεοδούλος ἠθελεν ἄρκεσθῇ ἢ νὰ μεταφράσῃ, ἢ νὰ μιμηθῇ τοὺς οὗς εἰς τὰ σχολεῖά μας μεταχειριζόμεθα πίνακας· ἀλλὰ θέλομεν ἐρευνήσῃ, διὰ νὰ εἰπῶ οὕτως, ὅτι, ἀφ' οὗ τοὺς ἐμεταχειρίσθη διὰ νὰ διαπεράσῃ καλῶς ἀρχὰς τινὰς τῆς μεθόδου, δὲν ἠλέλησεν οὔτε μεταφραστῆς, οὔτε μιμητῆς νὰ γενῇ, καὶ ὅτι ὑπέφερε κόπον, εἰς ὁποιοὺς ὅποτε ὅμμα ἀνώτερον τοῦ ἰδικῷ μας.

«Τὸ ὅλον τῶν πινάκων τοῦ Κυρίου Κλεοδούλου περιερίζεται εἰς ἐβδομήντα δύο. Ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀπεριγὰ ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος χωρὶς νὰ βάλῃ ὑπὸ ὄψιν τῶν μαθητῶν μίαν σειρὰν συνθέτων λέξεων ἀπὸ τοῦ εἶδους τῶν συλλαβῶν, τὰς

ὁποίας αὐτοὶ θέλουσι μελετῆσαι· ἀπομακρύνεται λοιπὸν, κατὰ τοῦτο τὸ ὑποκείμενον, ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα τῆς ἰδικῆς μας μεθόδου· ὅθεν ἡ συνέλευσις δέχεται ἀσμένως ταύτην τὴν καινοτομίαν, ἐφ' ἣς πολλάκις ἐκάλεσε τὴν προσοχὴν τῆς συμβουλῆς, παρασταίνουσα ζωηρῶς τὴν εὐχὴν διὰ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ σχολεῖά μας. Ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐναθροῖς γλῶσσα σιπανίως δέχεται συλλαβὰς μὴ κηλούσας τὰς ἀκοάς· ἀναγκαίως λοιπὸν ἔπεται νὰ μὴν εἶναι ἐπιφορτισμένοι οἱ πίνακες τοῦ Κυρίου Κλεοδούλου τόσον, ὅσον οἱ ἰδικοὶ μας.

«Ἡ δυνάμεθα νὰ ἐκτείνωμεν τὰς γενικάς μας παρατηρήσεις καὶ παιδιατέρω, ἀλλ' ἐστοχάσθημεν ὅτι ἐντελῶς ἠέλαμεν πάλιν ἐκπληρώσει τὴν σπουδὴν, τὴν ὁποίαν προεγράψαμεν διὰ νὰ σὰς δώσωμεν μίαν πολλὰ ἐκτεταμένην ἰδεάν καὶ δυνατὴν περὶ τοῦ πόνου τοῦ Κυρίου Κλεοδούλου. Διὰ νὰ φθάσωμεν ὁμῶς εἰς τοῦτο τὸ τέλος, ἐνώνομεν εἰς τὴν ἀναφορὰν μας μίαν ἀνάλυσιν τούτων τῶν πινάκων, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμούσαμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τοιαύτην, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ δι' εὐθυβολίαν πρὸς σύνθεσιν σχεδὸν πινάκων παρομοίων.

«Οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ ἄλλο κριτικώτερον ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκειμένων καὶ ἐννοιῶν . . . τοιαύτη ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ ὑλῇ ταύτης τῆς δευτέρας τμήσεως, ὥστε ὁ συγγραφεὺς τελειώνει διὰ ὁρησκευτικῶν, ἠθικῶν καὶ πατριωτικῶν στίχων. Ὡς τόσον ὅσον ἄξιον καὶ αἰ εἶναι τῶν ἐπαίνων μας τοῦτο τὸ μέρος τοῦ Κυρίου Κλεοδούλου, αἰ μὴ παύσωμεν ἀπὸ τὸ νὰ βλέπωμεν διὰ ποίαν ἡλικίαν, καὶ διὰ ποῖον τόπον συνέθεσεν αἰ μὴ λησμονήσωμεν τί ὑπῆρξεν ἄλλοτε ἢ Ἑλλὰς ὑποκάτω εἰς τὰς ἀναφορὰς τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ὁρησκείας, καὶ τί σήμερον.»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Τουλῶνος, 19 Δεκεμβρίου Ν.

Ὁ Δαὴς τοῦ Ἀλγερίου ἀποποιεῖται πᾶσαν διαπραγματεύσιν, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς Γάλλους ἀξιωματικούς τῶν πολιορκούντων πλοίων. Οὐδὲ κὰν νὰ τοὺς δεχθῇ θέλει, καὶ διέτχυριζεται ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἡδύνατο νὰ βλαφθῇ, ἀποδείξας ὅτι κλίνει εἰς τὸ νὰ κάμῃ συνθήκας, καὶ δὲν θέλει δεχθῇ τέλος πάντων εἰς διαπραγματεύσιν εἰμὴ ἀνθρώπους μὴ μετέχοντας τῆς πολιορκίας.

Οἱ Ἀλγερίνοι διχονοοῦν, τῶν μὲν θελούντων τὴν εἰρήνην, τῶν δὲ τὸν πόλεμον. Τὸ δεύτερον κόμμα εἶναι τὸ δυνατότερον καὶ ἔλαβε τὴν καθύπλισιν τοῦ στολίσκου, ὅστις διαφεύγων τὴν προσοχὴν τῶν Γαλλικῶν φυλακίδων αὐξάνει ἀποκτῶν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἐλαφρὰ τινὰ πλοῖα πωλούμενα ἀπὸ χρηματιστὰς Ἰταλούς. Νομίζεται ὁμῶς ἀδύνατον τὸ νὰ ἐκπλεύσῃ ὁ στολίσκος οὗτος. Ὅτι δὲ καὶ ἂν γένῃ, οἱ θαλασσινοὶ μας δὲν ἐπιθυμοῦν τόσον ἄλλο τι ἢ ν' ἀπαντήσωσιν αὐτόν.

Λέγεται ὅτι τρισχίλιοι ἄνθρωποι στρατοπεδεύουν περὶ τὸ Φρούριον τὸ νεωστὶ ἐξηφανισμένον παρὰ τῆς Γαλλικῆς μοίρας. — Στολίσκος Αὐστριακὸς συνιστάμενος ἀπὸ μίαν φρεγάταν, μίαν κορβέταν πρώτης τάξεως, ἐν βρίκιον, καὶ ἑτέρα τινὰ πελεμικὰ πλοῖα, ὑπάγει εἰς τὰ παράλια τοῦ Μαρόκου. Ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῦ εἶναι ὁ διακρίτων πλοίαρχος Ἀκούρτης ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ τοῦ φρεγάτας πλοίαρχου Βανδιέραν. Ὁ πρῶτος τριηραρχεῖ κατὰ τὸ παρὸν τὴν φρεγάταν Μήδειαν, καὶ ὁ δεύτερος τὴν κορβέταν Καρολίαν, ἣτις ἀνεχώρησε τὴν 21 Ὀκτωβρίου μετὰ τῆς γολεῖ-

ας Βιγιλάντης, διὰ νὰ ἐνταμώῃ μὲ τὸν ἐπίλοιπον στο-
ρίσκον.

Αἰτία τῆς ἐκστρατείας ταύτης εἶναι ἡ σύλληψις Αὐστρι-
κῶν τινῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ Μαρρόκινους πειρατάς.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας διέταξεν εἰς τοὺς Γάλλους
καὶ Πορτογάλλους Ἀποστόλους τοὺς ἀπὸ τινῶν χρόνων κατα-
λαθέντας εἰς Πεκῖνον, ν' ἀπεέλθωσιν ἀπὸ τοῦ βασιλείου του.

Οἱ Ἰησουῖται ἰδόντες ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ ὑπο-
λησυχῶσιν εἰς τὴν Γαλίαν, ἔλαβον τὴν ἀδειαν ἀπὸ τοῦ
ασιλέα Φερδινάνδου νὰ συστήσωσιν εἰς τὴν Ἰσπανίαν
συνέδριον.

Αἱ πρὸς κατασκευὴν τῆς ὑπὸ τὸν Τάμεσιν διόδου ἐρ-
γασίαι ἐγκατελείφθησαν σχεδὸν ὁλοτελῶς· ὀλίγοι ὅμως
κλίσται μένουσιν ἀκόμη καταγιγόμενοι εἰς τὸ νὰ τελειώ-
σωσι τὰ ἐνδον τοῦ Τόξου τῶν Θεατῶν, ἕως τοῦ σκαφῆ. Πλῆ-
θος ἀνθρώπων φέρει καθημέραν ἡ περιέργεια εἰς τὸ νὰ
θεωρῶσι τὸ ἀξιοθαύμαστον, ἀλλ' ἀτυχὲς τοῦτο ἔργον. Ὁ ἐρ-
γολαβὴσας αὐτὸ ἀρχιτέκτων Κύριος Βεζύνελ εὐρίσκεται
κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Γαλίαν.

Περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Φίλτατε Πιττάκη,

Κατὰ τὴν προθυμίαν σου νὰ παρατηρήσω τὴν σημερινὴν
κατάστασιν τῶν εἰς τὰς φιλτάτας Ἀθήνας προγενικῶν μα-
λειψάνων, ἀφ' οὗ ἔπια τὰ πικρότατον ποτῆρι τῆς θλί-
ψεως περιερχόμενος τὰ περικαλλῆ ταῦτα λειψανα, ἀλλὰ
ἀναξίως μολυνόμενα ἀπὸ μιὰν Περσικὰ θήματα, σὰς
ἐκτραγωδῶ οὕτως.

Ὁ τοῦ ἡμιθέου Θησέως ναὸς, τὸ μόνον σῶον τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ἀριστουργίας λείψανον, σήμερον χρησιμεύει ὡς
σταῦλος τῶν βρωμερῶν καὶ ἀχαρίτων βαρβάρων. Μὲ ἐπι-
μονὴν μεγάλην διὰ νὰ ἀνθέξω τὴν ἐκ τῆς κόπρου δύτ-
πνοον δυσωδίαν ἐμβόηκα εἰς τὸν πάλαι ποτὲ μακάριον ναὸν,
ἀλλὰ μήτε ἔδαφος, οὔτε κἀνένα ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὸν τῶν
Ἀγγλῶν ἐνταφιασθέντων περιηγητῶν μνημεῖα ἐδυνήθην νὰ
ἐξιχνιάσω, διότι ἡ κόπρος ἦτον μεγάλη καὶ ὁ ναὸς
γεμάτος. Ἡ βορειοδυτικὴ γωνία τοῦ ναοῦ κινδυνεύει νὰ
πέσῃ· ἡ ὑπὸ τὴν δοκὸν τῆς αὐτῆς γωνίας στήλη· ραῖτ-
θεῖσα ἀπὸ τὸν κατὰ τὰ 1821 κεραυνόν, κατακλονουμένη
ἀπὸ Τουρκικὴν βαρβαρότητα, ὀλίγον ἀκόμη βασιτῆ.

Τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους, τὸ παρά τισιν ἐσφαλ-
μένως νομιζόμενον φανάρι τοῦ Διογένης, χρησιμεύει ὡς
ἀχυρῶνας.

Ὁ ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ ἡ πλησίον αὐτοῦ θριαμ-
βευτικὴ τοῦ Ἀδριανοῦ πύλη εἶναι τὰ λατομεῖα τῶν σιδι-
ρουργῶν Τούρκων· τὰς λευκὰς πέτρας τούτων τῶν ἀριστουρ-
γημάτων συντρίβοντες εἰς σκόνην τὴν ῥίπτουν ἐπὶ τῶν
καταπυρωμένων ἡφαιστείων σηδηήρων των, διὰ νὰ οὐδετερώσουν
τὴν ὀξύδωσιν τούτων μὲ τὸν εἰς τὰ μάγματα ἀνθρακίαν
τῆς τιτάνου.

Περὶ τοῦ πύργου τῆς Ἀνδρωνίκου τοῦ Κυρρέστου δὲν
σὰς ἀναφέρω, διότι ἀνασκευάζεται διὰ τὴν πρώτην εἰς
αὐτοὺς ὑπηρεσίαν.

Ὁ λόφος τοῦ Μουσαίου καὶ τὸ ἡρώον τοῦ Φιλοπάτ-
του κατεσκευάσθησαν μιὰν ὀχυρώματα.

Περὶ ἀκροπόλεως σὰς λέγω, ὅτι ὁ τῶν βαρβάρων
Βασιλεὺς ἀπηγόρευσε τὴν εἰσοδὸν παντὸς περιηγητοῦ,

ὡς καὶ τοῦ πλέον ἐνδοξατέρου οὕτως ἡ θρησκεία τοῦ ἐμ-
πόδισε τὴν γλυκυτάτην τῆς ψυχῆς θεωρίαν, λέγω τὴν ὑψη-
λὴν καὶ σοφάραν ὄψιν τοῦ καταπληκτικὸφύρου ναοῦ τῆς
Ἀθηνᾶς τοῦ ἱεροῦ Παρθενῶνος. Ἦθελα ἀποθάνω ἀπὸ τὴν θλί-
ψιν μου, εἰ δὲν ἤθελον ἐπιτύχει τοῦ οὐρανίου τούτου δώρου,
νὰ ἰδῶ ἀκόμη μιὰν φορὰν ἐκεῖνα τὰ λείψανα τῶν ἀθανάτων
προγόνων μου. Ἀπὸ τὴν Πνύκα βλέπων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν
μοῦ ἐφαίνετο ἡ Ἀθηνᾶ, περικλεισμένη μὲ τὰς ψυχὰς τῶν
νέων τῆς ἡρώων τῶν ὑπὲρ τῆς ἀκροπόλεως ἀποθανόντων
τέκνων τῆς, νὰ ἔμενε κατατεθλιμμένη, πολιορκουμένη ἀπὸ
μαῦρα καὶ μισροστάλακτα δόρη τοῦ Τυφῶνος. Μόλις
μὲ ἱμάτια Τουρκικὰ καὶ μὲ πληρωμὴν ἀδρᾶν εἰς τοὺς
φύλακας ἐδυνήθην νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν Ἀκρόπολιν· ἀλλὰ
τί εἶδα! τὰ προπύλαια κατασβλωμένα, ὁ ναὸς τοῦ
Ἐρεχθῆως, τῆς Πανδρόσου Ἀθηνᾶς, ἐκεῖνος τῆς Πολιά-
δος καὶ αἱ γλαφυρόταται εὐπλόκαμοι Χαριάτιδες, ὅλα ἕνας
ἄμορφος σωρός. Βρωμερώτατοι καὶ σκοτοδαίμονες Τούρκοι
τέκνα ἐριννύων μισμάτων, ἐξαπλωμένοι ἐπὶ ἀμόρφου
σώρου θείων καὶ πάλαι λαμπροτάτων ἀριστουρημάτων
ἐκάπνιζον, ὡς ἄλλοι Τιτᾶνες, μὲ ζοφώδη τζιμπούκιά τους.
Ἄλλοι μοι, θεῖα ἔργα, λαμπρὰ οἰκοδομήματα, ποῖαν τύχην
εἶχατε!

Μετὰ ταῦτα κατὰ γῆν σκύπτων ἔφθασα εἰς τὸν Δακ-
ρυφόν Ναὸν τῆς σοφίας εἰς τὸν πρὸ ὀλίγων χρόνων
θαυμαζόμενον ἀφ' ὅλους τοὺς φίλους τῆς Ἀθηνᾶς εἰς
τὸν Παρθενῶνά της· ἀλλ' ἐκεῖ ἦν ὁρὸν σώματα ἀνδρῶν ἡρώων,
τὰ ὅποια ὑπὸ τὴν ἱερὰν μητέρα των κοιμῶνται νύδημον ὕπνον,
κατασκιαζόμενων τῶν τάφων των ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ ναοῦ
τῆς. Ἐκεῖ εἶδον τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ σου Νικολάου
Πιττάκη, ἐκεῖνον τοῦ Νεβούτσου Μπενιζέλου, τοῦ Κοπίδη,
καὶ ἄλλων ὀκτακοσίων σχεδὸν αὐτοχθόνων καὶ ξένων μαρ-
τύρων καὶ ἡρώων· ἐκεῖ ἤκουσα καὶ τὸ φρικωδέστατον φῶνα-
γμα ἐκεῖνο, ὅπου τὰς ἀοράτους καὶ ἀγίας ψυχὰς τῶν ἐν τῇ
Ἀκροπόλει τεθαμμένων μακαρίων ἀνδρῶν, ὅταν περιίπτανται
τῶν φιλτάτων σωμάτων τους, φρίττει· ἤκουσα τὴν μιὰν
ἐκείνην κραυγὴν τοῦ ἱμάμμη νὰ φωνάζῃ τὸ δειλινὸν ἐπὶ τοῦ
Παρθενῶνος.

Ὡς φύγω, ὡς φύγω, εἶπα, διότι τὴν κεφαλὴν μου τὴν
κατεπλάκωσαν τὰ βουνὰ τῆς γῆς, καὶ τὴν ψυχὴν μου τὸ
ζοφερόν σκότος τοῦ ἄδου. Ταῦτα, φίλε, παρετήρησα, καὶ
αὐτὰ σὲ σημειῶ ὡς ἐν συντόμῳ.

Τχίαινε.

Ὁ φίλος σου Π. Π.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐφθασεν ὁ πρῶτος τόμος τοῦ περὶ Πολιτειῶν
συγράμματος τοῦ Κυρίου Ἰω. Κοκκῶνη, καὶ μετ'
ὀλίγον ἐλπίζεται νὰ φθάσῃ καὶ ὁ Β'. Παρακα-
λοῦνται, ὅσοι θέλουσι ν' ἀποκτήσωσι τ' ὠφελιμώτα-
τον τοῦτο βιβλίον, νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸν Κ.
Α. Παπιδόπουλον. Ἡ τιμὴ τούτου τοῦ Α' τόμου
εἶναι τάλαρα δίστηλα δύο. Τοῦ δευτέρου θέλ'
εἶναι κατωτέρα, καὶ διὰ νὰ τὸν ἀπολαύσωμεν, ὅσον
εἶναι δυνατόν ταχύτερον, εἶναι ἀνάγκη νὰ βοη-
θηθῇ ὁ συγγραφεὺς μὲ τὰ ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ πρῶ-
του χρήματα.

Τῇ 29 Ἰαννουαρίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἀκολουθία τῶν Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων μετὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν κατὰ τὰ διάφορα Τμήματα τῆς Ἐπικρατείας.

ΑΧΑΪΑΣ.

Ἐκτακτος Ἐπίτροπος	Γεώργιος Μαυρομμάτης	Ἡπειρώτης.
Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτάκ. Ἐπιτρόπου	Δημήτριος Αἰνιὰν	Νεοπατρεὺς.
ὑπογραμματεὺς	Χαραλάμπης Λονταδιακῆς	Καλαβρυτινός.
Γραφεὺς	Ἀθανάσιος Διαγουμάς	Ἰωαννίτης.
Γραφεὺς	Δημήτριος Τσακανίκας	Καρπενησιώτης.
ΠΑΤΡΩΝ.		
✓ Προσωρινὸς Διοικητὴς	Α. Ἀξιότης	Νάξιος.
Ἀστυνόμος	Γεώργιος Μόστρας	Ἀρτινός.
Γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας	Ἀναστάσιος Συρεγκέλας.	
Ὑγειονόμος	Διαμάντης Κεγχράς	Πρεβεζαῖος.
Γραμματεὺς τοῦ Ὑγειονομείου	Εὐστάθιος Παλαμάς	Μεσολογγίτης.
Λιμενάρχης	Πέτρος Φωκάς	Κεφαλλήνιος.
Γραμματεὺς τοῦ Λιμεναρχείου	Σολομάκης	Ἰθακήσιος.
ΒΟΣΤΙΤΣΗΣ.		
Ὑγειονόμος	Ἰάκωβος Θωμίδης	Βιθυνός.
Γραμματεὺς τοῦ Ὑγειονομείου	Θεόδωρος Ἀντωνόπουλος	Καλαβρυτινός.

ΗΛΙΔΟΣ.

Ἐκτακτος Ἐπίτροπος	Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Κερκυραῖος.
Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτ. Ἐπιτρόπου	Κωνσταντῖνος Κρίτσου	Πατρεὺς.
Πρωτοκολλιστὴς	Ἀθανάσιος Παπαβασιλόπουλος	Πατρεὺς.
Γραφεὺς	Ἀντώνιος Χαραλάμπης	Καλαβρυτινός.
Γραφεὺς	Γεώργιος Κωνστάκης	ἐκ Λιβόρνου.
Λιμενάρχης καὶ Ὑγειονόμος	Γεώργιος Δαδόπουλος	Ζακύνθιος.
Γραμματεὺς αὐτοῦ	Δημήτριος Σταύρου	Πατρεὺς.
ΠΥΡΓΟΥ.		
Ἀστυνόμος	Ἀντώνιος Ἀδαμίδης	Πατρεὺς.
ὑπολιμενάρχης καὶ Ὑφυγειονόμος	Παναγιώτης Κόκναρης	Ζακύνθιος.

ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐκτακτος Ἐπίτροπος	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος.	Ἡπειρώτης.
Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτ. Ἐπιτρόπου	Δημήτριος Κ. Χ. Ἀσλάνη	Βυζάντιος.
Πρωτοκολλιστὴς	Ἰωάννης Παπᾶ Ἀνδρέου	Πρεβεζαῖος.
Γραφεὺς	Θεόδωρος Μιχαλόπουλος	Πελοποννήσιος.
Γραφεὺς	Κωνσταντῖνος φαρμακόπουλος	Πελοποννήσιος.
Γραφεὺς	Κώτσης Ἀλεξίου	Πρεβεζαῖος.
Γραφεὺς	Παναγιώτης Παταγόπουλος	Πελοποννήσιος.
Ἀστυνόμος	Ἀναστάσιος Σοφιανόπουλος	Πελοποννήσιος.
Ὑγειονόμος	Ζώης Τρικoupης	Μεσολογγίτης.
Διοργανιστὴς τῶν Δημογεροντιῶν	Κωνσταντῖνος Γουβέλης	Πρεβεζαῖος.
ΚΑΡΥΤΑΙΝΗΣ.		
Ἀστυνόμος	Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρόπουλ.	Πελοποννήσιος.
ΦΑΝΑΡΙΟΥ.		
Ἀστυνόμος	Ἰωάννης Δημητρακόπουλος	Πελοποννήσιος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ (Η Ακολουθία ἐφένης.) ΑΘΗΝΑΙ